

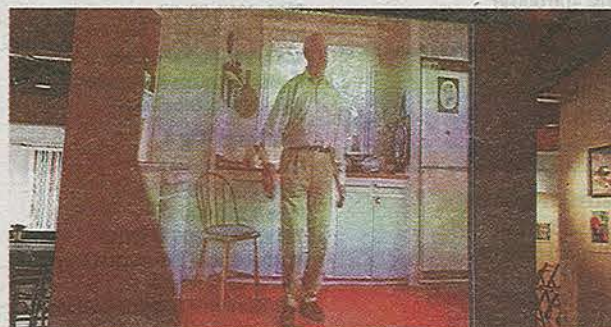
Draga Jovanovic, "Velvet & flesh".

Kulturprojektet "Vägskäl" i Leksand firar tjuugo år med en spretig men samtidigt sammanhållen "reperspektiv" utställning.

Modhir Ahmed, "Vapenindustrin är 1 047 m borta från dig!".

Ebba Matz, "Dansbaneeländet i HOLA".

Vägskäl 2017: Reperspektiv

Konstutställning och kulturmöte
Leksands kulturhus
Pågår t o m 28/10

Att vandra omkring bland utvalda målningar, fotografier, grafiska blad, skulpturer, flaggor och andra objekt från tjuugo års kulturmöten i Leksand är en extremt spretig upplevelse.

"Vägskäl" i Leksand firar 20 år i och utanför tiden

"Konsten är död!" är första halvan av titeln på den föreläsning av Nina Bondeson som i fredags inledde den tjugonde upplagan av samlingsutställningen "Vägskäl" i Leksands kulturhus. Betoningen ligger mer på det glada utropstecknet än på påståendet i sig.

KONST Det följs nämligen av en minst lika triumfatorisk utsaga: "Länge leve konsten!" Den föds och dör ju hela tiden.

Att vandra omkring bland utvalda målningar, fotografier, grafiska blad, skulpturer, flaggor och an-

dra objekt från tjuugo års kulturmöten i Leksand är en extremt spretig upplevelse, men spretig på rätt sätt. Verken är liksom vertikalt ordnade i kluster som ibland utgår från tematik, ibland från innehåll, ibland från så enkla saker som

människokroppar – men som struntar i kronologin.

Det gör att verken återaktiveras och får prata med varandra och med betraktaren i ett ständigt pågående nu. Förenas i sina skillnader.

"Reperspektiv" är det begrepp som utställningskommissarie Jovica Marce ta har utgått ifrån – inte "retrospektiv". Den horisontella linjen – tiden – finner man i stället i den matiga klippbok som åtföljer utställningen. Tidningsklipp, utställningsaffischer

och privata foton bildar en snitslad bana genom detta återkommande idealistiska kulturprojekt som redan fjärde året av Dala-Demokraternas dåvarande kulturredaktör Bo Degerman beskrevs som en institution.

Namnlistorna över de lokala och internationella konstnärer som genom åren samlats under "Vägskäls" paraply är en vacker katalog över de senaste tjuugo årens konsthistoria, och återpubliceringen av lokalpressens recensioner ger också en fin bild av hur

samtalet om konsten har förts – debatterna, triggerorden, hur fokus har skiftat över tid.

Själv blir jag sittande framför den videokonst som loopas på en skärm mitt i lokalen. Efter en stund är det som att lyssna på musik med blicken – jag fäster allt mindre vikt vid skyltarna med konstnärsnamn och årtal som visas mellan verken och känner i stället hur de sitter ihop på en annan ledd – en dansande man i ett kök, "Professor Balthazar"-liknande ani-

mationer, en människa som försöker ta sig ut ur en ruta.

Det kanske är den rutan som är tiden, som "Vägskäl" i år på samma gång anknyter till och lösgör sig från.

"Vägskäls" jubileum kantas av filmvisningar, föreläsningar, guidade visningar, workshoppar, minikonserter – fullständigt program finns på Leksands kommuns webbplats.

Med precis alla datum, tidpunkter och konstnärer.